

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/26/2025
Identifikačné číslo spisu:	6119284159
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6119284159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H. Š., narodeného XX. L.H. XXXX, Ž., H. XXXX/XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Kristínou Joštovou, Žilina, Školská 693/31, proti žalovanému Z. Q.J., narodenému XX. U. XXXX, Č.O. R., Q. - X., Q. XXX/XX, zastúpenému advokátskou kanceláriou Mgr. Martin Dohňanský, advokát s.r.o., Bratislava, Dobrovičova 16, IČO: 52 780 091, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 16C/30/2019, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. septembra 2022 č. k. 14Co/51/2022-446, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 13. apríla 2022 č. k. 16C/30/2019-346 žalobu na obnovu konania odmietol (výrok I.) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške (výrok II.).

1.1. Z dôvodov uznesenia vyplýva, že žalobca sa domáhal povolenia obnovy exekučného konania vedeného v prospech žalovaného ako oprávneného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/11/2017. Za dôvod obnovy konania označil to, že exekučné tituly - rozsudok Obvodného súdu Praha 10 č. k. 15C/765/2013-208 zo dňa 18. 11. 2015 a rozsudok Mestského súdu v Prahe č. k. 53Co/200/2016-298 zo dňa 31. 10. 2016 v návrhu na vykonanie exekúcie zneli na oprávneného (žalobcu v základnom konaní) Z. Q., identifikovaného dátumom narodenia XX. XX. XXXX. Žalobca pre nesprávne uvedený dátum narodenia oprávneného na uvedených exekučných tituloch (správny dátum jeho narodenia je XX. XX. XXXX) označil oprávneného za neexistujúci subjekt práva. Na pojednávaní dňa 23. 09. 2020 žalobca uviedol, že sa nedomáha obnovy konania, ale sa domáha, aby rozsudky vydané Mestským súdom v Prahe a Obvodným súdom pre Prahu 10, predložené ako exekučné tituly v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/11/2017, boli určené za právoplatné a žiadal aj opravu záhlavia a bodu 1. odôvodnenia uznesenia sp. zn. 19Ek/11/2017 zo dňa

11. 01. 2018. Na pojednávaní dňa 13. 04. 2022 súd prvej inštancie posúdil procesný úkon žalobcu z 28. 09. 2020 ako návrh na zmenu žaloby, ktorú nepripustil zvýrazniac, že na konanie o zmenenej žalobe by nebol vecne a kauzálny príslušný. V rámci posúdenia prípustnosti a dôvodnosti žaloby o povolenie obnovy konania okresný súd poukázal na ust. § 201 ods. 1 písm. b) zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), z ktorého vyplýva, že v exekučnom konaní nemožno podať žalobu na obnovu konania po jeho skončení. Súd prvej inštancie potom postupom podľa § 413 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) žalobu na obnovu konania odmietol.

1.2. Napriek odmietnutiu žaloby súd prvej inštancie doplnil, že Obvodný súd pre Prahu 10 uznesením z 19. 01. 2017 č. k. 15C/765/2013-499 opravil v záhlaví rozsudku č. k. 15C/765/2013-208 zo dňa 18. 11. 2015 chybné uvedenie dátumu narodenia oprávneného z nesprávneho XX. XX. XXXX na správny XX. XX. XXXX. Mestský súd v Prahe uznesením zo 06. 03. 2017 č. k. 53Co/93/2017-550 v záhlaví pôvodne vydaného rozsudku opravil dátum narodenia oprávneného na správny dátum narodenia XX. XX. XXXX. Tým bolo odstránené pochybenie v označení oprávneného súdmi konajúcimi v Českej republike, zákonnosť rozhodnutí ktorých súd v tomto konaní nemá právomoc preskúmať a spochybňovať.

1.3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že ich náhradu priznal procesne úspešnému žalovanému.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 26. septembra 2022 č. k. 14Co/51/2022-446, vychádzajúc z § 397 a nasl. CSP a z § 201 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

2.1. Odvolací súd zistil, že žalobca žalobným petitom požadoval vydanie uznesenia s výrokom „Povoľuje sa obnova konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/11/2017“. S odkazom na priebeh konania a obsah podaní žalobcu odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne ustálil predmet konania a správne nepripustil zmenu žaloby s odôvodnením, že by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Nedôvodná preto bola odvolacia námietka žalobcu, že sa obnovy exekučného konania nedomáhal.

2.2. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/11/2016 vyplynulo, že súdny exekútor upovedomením o ukončení exekúcie vydaným dňa 08. 06. 2018 v zmysle ustanovenia § 61 Exekučného poriadku upovedomil súd aj účastníkov exekučného konania o ukončení exekúcie vedenej v neprospech žalobcu ako povinného, a to pre vymożenie vymáhaného nároku vrátane trov exekúcie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu s prihliadnutím na výsledok konania, ktorého obnova bola navrhovaná, správne aplikoval ust. § 201 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, podľa ktorého v exekučnom konaní nemožno podať žalobu na obnovu konania po jeho skončení a správne postupoval, keď žalobu na obnovu konania odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

2.3. Odvolací súd zdôraznil, že žalobca v odvolaní účinným spôsobom nespochybnil záver súdu prvej inštancie o dôvode pre odmietnutie žaloby na obnovu konania. Odvolacie námietky žalobcu smerovali voči tej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorú uviedol vo svojom rozhodnutí nad rámec odmietnutia žaloby na obnovu konania. Odvolacie námietky sa podľa záveru odvolacieho súdu týkali vecného zdôvodnenia daného súdom prvej inštancie k nedôvodnosti žaloby na obnovu konania z dôvodu nesprávne označeného dátumu narodenia oprávneného (žalobcu Z.R. Q. v základnom konaní), na ktoré nebol pri existencii dôvodu pre odmietnutie žaloby na obnovu konania povinný.

2.4. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Procesne úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému prináleží náhrada trov konania v celom rozsahu. Odvolací súd preto žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie tvrdiac existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. b) a § 420 ods. 1 písm. f) CSP. Súdu prvej inštancie v dovolaní a jeho doplneniach v podstate vytkol nedodržanie postupu určeného v § 273 CSP, keď opätovnou výzvou žalovanému na vyjadrenie sa k žalobe porušil princíp rovnosti zbraní. Súdy podľa žalobcu nezistovali skutočný pobyt žalovaného a neoverili si jeho identitu, keď tento bol označovaný nesprávnym dátumom narodenia, a to dokonca aj v plnomocenstve udelenom jeho právnomu zástupcovi; konali teda s fiktívnym subjektom. Žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) nesúhlasil s odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu, ktorý konštatoval chybu v písaní dátumu narodenia žalovaného. Dovolateľ tiež tvrdil, že sa domáhal rozhodnutia o určení rozsudkov českých súdov za právoplatné, nedomáhal sa obnovy exekučného konania. Okresný súd na pojednávaní dňa 13. 04. 2022 rozhodol o nepripustení zmeny žaloby, ktorú dovolateľ nenavrhol, pretože iba odstraňoval jej vady. Žalobca poukázal na to, že hoci je v zápisnici o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 13. 04. 2022 uvedené, že sa ho zúčastnil aj žalovaný, konanie v skutočnosti prebehlo bez prítomnosti žalovaného. Nebol preto vykonaný ani jeho výsluch tak, ako uviedol súd v bode 18. svojho odôvodnenia. Obsahom ďalších podaní, zasielaných dovolaciemu súdu žalobcom, bolo opakovanie jeho argumentácie.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobca nevymedzil žiaden z dôvodov zmätočnosti v zmysle § 420 CSP. Chyba v dátume narodenia žalovaného bola v priebehu všetkých stupňov súdnych konaní opravená. V konaniach pri oprave vady nešlo o otázku aktívnej ani pasívnej legítimácie. Najvyšší súd Českej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 33Cdo/1572/2020 konštatoval, že súd prvej inštancie zistil z Centrálnnej evidencie obyvateľov, že žalobca sa narodil XX. XX. XXXX a k osobe Z. Q., narodený XX. XX. XXXX, nebol nájdený žiadny záznam. Žalovaný nerozumie tvrdeniu žalobcu, že nežiadal obnovu exekučného konania. Navyše, návrh na obnovu konania by bol pre vedomosť žalobcu o správnom dátume narodenia žalovaného neprípustný aj podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Odvolací súd nemal právomoc na určenie, že označené rozsudky vydané súdmi Českej republiky sú právoplatné. Žalovaný navrhol odmietnutie dovolania s priznaním náhrady trov dovolacieho konania žalovanému.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania. Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, preto pristúpil k skúmaniu jeho dôvodnosti.

6. Podľa § 420 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

7. Procesná subjektivita patrí medzi procesné charakteristiky sporových strán. Nositeľom procesnej subjektivity je ten subjekt práva, ktorý disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti vo sfére práva hmotného. Procesná subjektivita je teda korelátom hmotnoprávneho pojmu právna subjektivita (spôsobilosť na práva a povinnosti). Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením a zaniká smrťou (§ 7 Občianskeho zákonníka). Výnimočné prípady, kedy určitý procesný subjekt neexistuje podľa hmotného práva, ale disponuje procesnou subjektivitou, sú prísne definované, zväčša v mimosporovom konaní. Procesná subjektivita je procesnou podmienkou konania, na ktorú musí súd prihliadať počas celého konania ex offio. Na zdôvodnenie existencie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. b) CSP dovolateľ uviedol, že súdy si neoverili skutočnú identitu žalovaného, ktorý si na adrese hláseného trvalého pobytu niekoľko rokov nepreberá žiadnu poštu a sporný je jeho dátum narodenia, ide teda o subjekt fiktívny, bez procesnej subjektivity. Dovolací súd po preskúmaní obsahu spisu žiadne pochybenie súdov nižších inštancií pokiaľ ide o dodržanie procesných podmienok konania,

vrátane existencie procesnej subjektivity žalovaného, nezistil. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že žalobca plniac si povinnosť uloženú mu v § 132 a 133 CSP (riadne označiť fyzickú osobu ako stranu sporu menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom) v žalobe na obnovu konania uviedol dátum narodenia žalovaného XX. XX. XXXX a jeho adresu Q. XX, Q.. S takto označenou stranou sporu súdy nižších inštancií konali a takéto označenie uviedli aj v záhlaví svojich rozhodnutí (kde upresnili adresu žalovaného na Q.O. XXX/XX). Z obsahu spisu teda nevyplýva akákoľvek pochybnosť o existencii žalobcom označeného žalovaného, pre ktorého žalobca v minulosti vykonával práce tvoriace skutkový základ v Českej republike prebehnuvších súdnych konaní. Tvrdenie o neexistencii právnej subjektivity, s ktorou koreluje spochybnená procesná spôsobilosť žalovaného, žalobca nepredniesol. Na týchto záveroch nemôže nič zmeniť skutočnosť, že dňa 31. 03. 2025 aj dňa 05. 06. 2025 bola dovolateľom dovolaciemu súdu doručená fotokópia notárskej zápisnice spisanej dňa 08. 10. 2024 JUDr. Jarmilou Humpolcovou, notárkou so sídlom v Prahe, jedným z účastníkov ktorej je Z. Q., nar. XX. XX. XXXX, pobytom J. XXXX/XX, S. X., Q. X, obsahujúcu spoločenskú zmluvu. Dovolací súd uzatvára, že konanie nebolo postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou v nedostatku procesnej subjektivity strany sporu - žalovaného (jej existencia by viedla k zastaveniu konania, nie k odmietnutiu žaloby).

8. Dovolateľ namietal aj existenciu vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v miere porušujúcej jej právo na spravodlivý proces.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie a na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Dovolací súd aplikujúc ustanovenie § 124 CSP posudzoval dovolanie podľa jeho obsahu a v snahe autenticky porozumieť textu dovolania ako celku (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 15/2021 z 25. mája 2021 alebo jeho nález sp. zn. I. ÚS 336/2019 z 09. júna 2020) dospel k záveru, že dovolateľ s odkazom na § 421 ods. 1 písm. f) CSP namietol nedostatok riadneho odôvodnenia, arbitrárnosť a zmätočnosť uznesenia odvolacieho súdu. K tomu treba uviesť, že právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Súd má povinnosť presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP a § 393 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Povinnosťou súdu je zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30).

11. Po prieskume uznesení súdov nižších inštancií dovolací súd konštatuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu aj rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňajú kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí (uvedené v bode 10. odôvodnenia tohto uznesenia) v zmysle § 393 ods. 2 a § 220 ods. 2 v spojení s § 234 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahujú aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Z ich obsahu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Dovolací súd nezistil v postupe

odvolacieho súdu (v spojení s postupom súdu prvej inštancie) také nedostatky, ktoré by odôvodňovali tvrdenie, že závery ním prijaté by boli svojvoľné, zmätočné alebo zjavne neodôvodnené. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, ktoré dôkazy vykonal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, a to s uvedením príslušných zákonných ustanovení. Odvolací súd sa vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalobcu a zdôraznil, že súdom prvej inštancie zistený dôvod odmietnutia žaloby na obnovu konania spochybnený nebol. Napriek tomu vysvetlil aj dôvody, pre ktoré sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, týkajúcim sa dátumu narodenia žalovaného (oprávneného v exekučnom konaní), keď poukázal na vykonanie opravy tohto údajá v rozhodnutiach tvoriacich exekučný titul právoplatnými uzneseniami vydanými súdmi disponujúcimi právomocou na konanie (súdy Českej republiky). Nie je preto opodstatnená námietka dovolateľa o nedostatočnom odôvodnení dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

12. Dovolateľ tvrdil aj porušenie tzv. princípu rovnosti zbraní súdom prvej inštancie, ktorý napriek § 273 CSP nevydal rozsudok pre zmeškanie. Princíp rovnosti sporových strán znamená, že žiadna zo sporových strán nemá vo vzťahu k protistrane iné ako rovnocenné postavenie. Uvedené v zmysle článku 6 základných princípov Civilného sporového poriadku predstavuje rovnakú mieru možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany každou stranou sporu okrem prípadu, ak povaha prejednávaneho sporu vyžaduje zvýšenú ochranu jeho strany s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustanovenie § 273 Civilného sporového poriadku súdu umožňuje aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) CSP rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak žalovaný bez vážneho dôvodu nesplnil povinnosť v určenej lehote písomne sa vyjadriť k žalobe a vo vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom v tomto uznesení bol žalovaný poučený o následkoch nesplnenia uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a takéto uznesenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk. Žalobou podľa § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku je žaloba, ktorou žalobca požaduje, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti. Z uvedeného vo vzťahu k dovolacej námietke žalobcu vyplýva, že súd má možnosť, nie povinnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a aj to len v prípade, ak sú splnené všetky kumulatívne predpoklady uvedené v § 273 CSP. Vychádzajúc z predmetu konania dovolací súd stručne konštatuje, že nie je splnená podmienka vydania rozsudku pre zmeškanie v podobe žaloby podľa § 137 písm. a) CSP, pretože v posudzovanom spore nejde o žalobu o splnenie povinnosti, ale o obnovu konania. Pri žalobe na splnenie povinnosti totiž žalobný petit znie na uloženie povinnosti protistrane zaplatiť určitú sumu, alebo uloženie inej ako peňažnej povinnosti (napr. niečo vykonať, niečoho sa zdržať a pod.). Ani v prípade, ak by predmetom konania bolo žalobcom tvrdené uloženie povinnosti opravy súdneho rozhodnutia a vyslovenie, že žalobcom označené rozsudky vydané súdmi Českej republiky sú právoplatné, s určitosťou nejde o žalobu na splnenie povinnosti. Záonné podmienky vydania rozsudku pre zmeškanie preto splnené neboli a označená dovolacia námietka žalobcu je nedôvodná.

13. Obstáť nemôže ani dovolacia argumentácia spochybňujúca ustálenie predmetu konania okresným a odvolacím súdom. Žalobca tvrdil, že sa nikdy nedomáhal povolenia obnovy exekučného konania. Jeho tvrdenie vyvracia žaloba vypracovaná 06. 05. 2019, ktorú žalobca označil ako žaloba na obnovu konania, a rovnako jej žalobný návrh (petit), v ktorom vymedzil návrh výroku žiadaného súdneho rozhodnutia tak, že: „Povoľuje sa obnova konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 19Ek/11/2017“. Aj na pojednávaní uskutočnenom 13. 04. 2022 žalobca v úvode predniesol, že uplatňuje nárok na základe ust. § 397 písm. a) CSP. Je pravdou, že pojednávanie konané pred okresným súdom dňa 23. 09. 2020 bolo odročené za účelom urobenia výzvy pre žalobcu súdom prvej inštancie prostredníctvom súdnej tajomníčky na odstránenie väd žaloby. Žalobca však bez takejto výzvy súdu prvej inštancie doručil podanie z 28. 09. 2020, v ktorom uviedol, že sa domáha určenia, že vyššie označené rozsudky tvoriace exekučný titul sú právoplatné a tiež, že má byť opravené záhlavie a bod 1. odôvodnenia uznesenia sp. zn. 19Ek/11/2017 zo dňa 11. 01. 2018. Vychádzajúc z § 140 ods. 1, 2 CSP aj dovolací súd konštatuje, že uvedené podanie, s prihliadnutím na jeho obsah, bolo potrebné posúdiť ako návrh na zmenu žaloby. Zmenou žaloby v zmysle označeného ustanovenia procesného predpisu je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, ako aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Po porovnaní formálnych a obsahových

náležitostí primárnej žaloby žalobcu s obsahovými a formálnymi náležitosťami jeho ďalších písomných podaní (počnúc podaním z 28. 09. 2020) možno konštatovať, že žalobca skutočne navrhol zmenu žaloby, keďže sa už nedomáhal povolenia obnovy exekučného konania, ale zhora označených nárokov. Zmena žaloby je dispozičným oprávnením žalobcu, avšak dovolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 139 CSP, podľa ktorého žalobca môže žalobu počas konania meniť, ale len so súhlasom súdu. Súd prvej inštancie zmenu žaloby nepripustil, lebo výsledky dovtedajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Dovolací súd zdôrazňuje § 143 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd nepripustí zmenu žalobu ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálnie príslušný iný súd. Súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení rozhodnutia o nepripustení zmeny žaloby obsiahnutom v 32. bode uznesenia z 13. 04. 2022 aj na to, že na konanie o zmenenej žalobe by nebol vecne a kauzálnie príslušný, čo dovolateľ v dovolaní nespochybnil.

14. Súd prvej inštancie v bode 18. odôvodnenia jeho uznesenia uviedol, že na pojednávaní vypočul aj samotného žalovaného. Z obsahu zápisníc o pojednávaniach konaných v dňoch 23. 09. 2020 a 13. 04. 2022 dovolací súd zistil, že na nich žalovaný nebol prítomný, zúčastnil sa ich však žalobca, ktorý bol vypočutý. Ide o inú zrejmu nesprávnosť, ktorá je bez právneho významu vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie a k jej odstráneniu možno dospieť zákonom určeným spôsobom. Ani tu nejde o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v miere porušujúcej jej právo na spravodlivý proces.

15. V kontexte uvedeného dovolací súd uzatvára, že aj dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP je prípustné, ale nie je dôvodné, pretože nezistil porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces tak, ako má na mysli uvedené ustanovenie. Dovolací súd preto dovolanie zamietol podľa § 448 CSP.

16. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V dovolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, ktorému vznikli trovy dovolacieho konania. Dovolací súd mu preto voči žalobcovi priznal ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne v zákonnej lehote súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.